

AFGANİSTAN VE PAKİSTAN

Afganistan ABD emperyalizminin yıkıcı saldırısından ve işgalinden çok fazla zarar gören ve halende görmekte olan bir ülke. Geçmişte “Sovyet işgalini” sona erdirmek adına CIA’nın kanatları altında işbirlikçi dinci örgütler beslenip büyütülmüş, buradan El Kaide gibi örgütler çıkmıştı. Sovyetler çöktü, Afganistan’daki işgal bitti. Ama Afgan halkının çilesi bitmedi. Sovyet işgalinin bitmesi sonucu, ABD bazı dinci gruplarla –Bin Ladin gibi- eski ilişkilerini kesti, onları “yeni düzene” davet etti. Ancak Bin Ladin ve Taliban durumun değiştiğini kabul etmeyen farklı bir havadaydılar.

CIA beslemesi Bin Ladin’in Newyork’da İkiz Kulelere saldırısının faturası Taliban’a ve Afgan halkına kesildi. ABD Afganistan’ı işgal etti ve Karzai başkanlığında kendine bağlı kukla bir yönetim kurdu. Ancak Taliban devrilmesine rağmen pes etmedi ve toparlanarak Afgan direnişini örgütledi. ABD için zor günler başladı. ABD diğer büyük “uluslararası bir güçlerden” yardım istedi ve BM’nin de kabulü ile Almanya, İngiltere, İtalya, Fransa vb güçler Afganistan’a asker gönderdiler. Türkiye’nin de Afganistan’da “muharip olmayan” bir birliği bulunuyor.

İşgalin ABD önderliğinde uluslararası bir niteliğe bürünmesi ve Nato’nun da işin içine çekilmesi ABD’nin ve diğer işgalci güçlerin işlerini kolaylaştırmadı. İşgal güçlerinin hedef gözetmeden ve çocuk demeden yaptığı katliamlar Afgan direnişini kırmak bir yana, direnişin daha da güçlenmesine yol açtı. Bugün Afganistan’ın dörtte üçü Taliban tarafından kontrol ediliyor. İşgal güçleri bir yandan yakıp yıkarken, diğer taraftan taliban ile uzlaşmanın yollarını arıyorlar, göstermelik seçimler yapıyorlar. İşgalin en önemli gerekçesi “dinci teröristleri” temizlemek, “onlara destek veren şeriatçı Taliban yönetimini” yıkmaktı. Taliban yönetimi devrildi ama direniş yaygınlaşıyor, amerikan karşıtlığı geliyor. Diğer taraftan işgalin “gerekçeleri” arasında şeriat yönetimi vardı ama Afganistan bugün işgalcileri onaylayan kukla bir şeriat hükümetiyle yönetiliyor.

Afganistan’daki dinci grupların örgütlenmesinde ABD’nin bölgedeki temel destekçisi gerici Pakistan yönetimiydi. Pakistan’ın Afganistan’a sınır bölgeleri dinci grupların beslenip, büyütüldüğü yerler olmuştu. Taliban’da Pakistan medreselerinde kuruldu. Pakistanlı generaller, istihbarat örgütü CIA ile iç içe, onun yönetiminde Afgan halkına karşı acımasız bir savaş yürüttüler ve halende yürütüyorlar. Ancak bu savaşın faturası Pakistan yönetimi için çok ağır oldu. Pakistan’ın, özellikle Afganistan sınırlarındaki bölgelerinde –aşiretlerin yarısı sınırın bir tarafında, diğer yarısı bu tarafında- başlayarak, genel olarak Pakistan halkı arasında amerikan karşıtlığı büyüdü ve bundan da en fazla yararı dinci örgütlenmeler sağladı.

Bugün Pakistan bütünlüğünü koruyup koruyamayacağı tartışma konusu olan bir ülke. Pakistan gericiliğinin ABD uşaklığı ile Afganistan’a taşıdığı terör ve katliamlar, bugün Pakistan’ı vuruyor. Benazır Butto, CIA’nın örgütlediği bir suikastle katledildi. Ordu birlikleri Afganistan’a yakın bölgelerde – Veziristan- adeta genel bir savaş yürütüyorlar. Pakistan büyük bir trajedi ile karşı karşıya. Ülkenin geleceğinin belirsizliği, başta ABD olmak üzere emperyalist büyük güçleri daha fazla bölgeye çekiyor. Pakistan’ın aynı zamanda nükleer bir güç olması, durumu daha da ağırlaştırıyor ve karmaşıklştırıyor.

Komşu ülke Afganistan’ın işgal edilmesine, yakılıp yıkılmasına destek vermek, Pakistan’ın da altını oydu. Pakistan’ın durumu emperyalist büyük güçlerle gerici ilişkilere giren ülkeler açısından adeta bir ibret tablosu oluşturuyor. Halklar büyük acılar çekerken, ülkeleri de yıkılıp, yağmalanıyor. Emperyalist büyük devletlerin güç ve hegemonya mücadelesi ise tüm hızıyla sürüyor, stratejik bölgeleri ele geçirme ve zenginliklere el koyma mücadelesi kızışıyor. Dünya kapitalizminin son ekonomik krizinin ortaya çıkardığı tablo da bu mücadelenin daha da şiddetlenerek süreceğini açıkça ortaya koyuyor. Bugün hedef tahtasına konulmak istenen ülke İran’dır. Başta Türkiye olmak üzere, İran’a komşu olan ülkelerin Afganistan ve Pakistan örneğinden ve yine Irak örneğinden ciddi dersler çıkarması gerekiyor.